

- 3) Skal artikel 3, stk. 2, andet punktum, i forordning nr. 650/2012 fortolkes således, at en medlemsstats meddelelse i henhold til forordningens artikel 79 har informativ karakter og ikke er en betingelse for at anerkende en juridisk aktør med kompetence i arvesager, som udøver en retslig funktion i stedet for retten som omhandlet i artikel 3, stk. 2, første punktum, såfremt han opfylder de betingelser, der følger af sidstnævnte bestemmelse?
- 4) Såfremt det første, det andet eller det tredje spørgsmål besvares benægtende:

Skal artikel 3, stk. 1, litra i), i forordning nr. 650/2012 fortolkes således, at en anerkendelse af det nationale processuelle instrument til bekræftelse af arvestatus — såsom det polske notarielle arvebevis — som retsafgørelse som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra g), i forordning nr. 650/2012 udelukker dets anerkendelse som officielt bekræftet dokument?

- 5) I tilfælde af, at det fjerde spørgsmål besvares bekræftende:

Skal artikel 3, stk. 1, litra i), i forordning nr. 650/2012 fortolkes således, at et notarielt arvebevis, som oprettes af notaren på grundlag af en uomtvistet anmodning fra alle procesdeltagere i en sag om bekræftelse af arvingestatus — såsom et af en polsk notar oprettet notarielt arvebevis — udgør et officielt bekræftet dokument som omhandlet i denne bestemmelse?

⁽¹⁾ EUT 2012, L 201, s. 107.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1329/2014 af 9.12.2014 om de formularer, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis (EUT 2014, L 359, s. 30).

Appel iværksat den 13. december 2017 af Toni Klement til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 10. oktober 2017 i sag T-211/14 RENV — Toni Klement mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-698/17 P)

(2018/C 134/17)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Toni Klement (ved Rechtsanwalt J. Weiser)

Den anden part i appellsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

1. Den appellerede dom afsagt af Retten den 10. oktober 2017 i sag T-211/14 RENV ophæves.
2. Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har i det væsentlige gjort tre appelanbringender gældende.

Med det første appelanbringende har appellanten gjort gældende, at bedømmelsen af det omtvistede tredimensionale varemærkes særpræg er utilstrækkeligt begrundet. Den appellerede dom indeholder ingen begrundelse for, hvorfor det omtvistede tredimensionale varemærke skulle have et særligt stærkt særpræg, selv om dets form er rent teknisk betinget. Dermed er dommens begrundelse på et væsentligt punkt ikke klar og forståelig, og den er følgelig retligt fejlagtig.

Med det andet appelanbringende har appellanten gjort gældende, at den appellerede dom er selvmodsigende og utilstrækkeligt begrundet for så vidt angår særpræget ved ordbestanddelen »Bullerjan«, der er blevet tilføjet det appellerede varemærke ved brugen. I den appellerede dom var der intet anført om, hvilken grad af særpræg Retten havde tillagt den tilføjede ordbestanddel. Når det ikke blev fastslået, hvilket særpræg den tilføjede bestanddel havde, kunne det ikke bedømmes, om det omtvistede varemærkes særpræg påvirkes af dette. Derudover er den appellerede dom selvmodsigende på dette punkt. Således lægger Retten på den ene side til grund, at ordbestanddelen kunne lette bestemmelsen af varenes handelsmæssige oprindelse, men anfører på den anden side, at den ikke påvirker det omtvistede tredimensionale varemærkes særpræg. Lettelsen af bestemmelsen af den handelsmæssige oprindelse og en manglende påvirkning af særpræget udelukker imidlertid hinanden.

Med det tredje appelanbringende har appellanten gjort gældende, at der er blevet anvendt en fejlagtig retlig målestol ved bestemmelsen af det omtvistede tredimensionale varemærkes særpræg. For at fastlægge et tredimensionalt varemærkes grad af særpræg skal den beskyttede form sammenlignes med de former, der findes på markedet. Retten tager i sin begrundelse imidlertid ikke udgangspunkt i de foreliggende former, men i »formen på en ovn i almindelighed«. Der findes imidlertid ikke en sådan gennemsnitsform for en ovn.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 19. december 2017 — Anke Hartog mod British Airways plc

(Sag C-711/17)

(2018/C 134/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Anke Hartog

Sagsøgt: British Airways plc

Præjudicielt spørgsmål

Skal betingelsen i artikel 3, stk. 2, litra a) — for at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91⁽¹⁾ finder anvendelse — fortolkes således, at passagerer, der har en bekræftet reservation, er »til stede ved indcheckningen«, såfremt de, hvis der ikke er angivet noget tidspunkt, senest 45 minutter før den offentliggjorte afgangstid møder op i køen ved luftfartsselskabets skranke til den pågældende indcheckning?

⁽¹⁾ EFT L 46, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach (Polen) den 29. december 2017 — ECO-WIND Construction S.A., med hjemsted i Warszawa mod Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach

(Sag C-727/17)

(2018/C 134/19)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach